

**UCHWAŁA NR IX/65/15
RADY MIEJSKIEJ BRZEGU**

z dnia 19 czerwca 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Brzegu

Na podstawie art. 18 ust. 2. pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity z Dz. U z 2013 r. poz. 594, zm. poz. 645, poz. 1318, Dz. U z 2014r. poz. 379 i poz. 1072) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego z dnia 14 czerwca 1960 r (tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 267, zm. Dz. U z 2014r. poz. 183, Dz. U z 2015 poz. 211, poz. 702), po rozpatrzeniu skargi na działalność Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Brzegu złożonej przez w kwestii funkcjonowania Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej i stanowiska Komisji Zdrowia, Spraw Społecznych i Rodziny względem tej skargi, Rada Miejska Brzegu uchwała, co następuje:

§ 1. Powyższa skarga jako bezzasadna podlega odmownemu załatwieniu z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej, zobowiązując ją do przesłania skarżącej odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej Brzegu

Barbara Mrowiec

Załącznik do Uchwały Nr IX/65/15

Rady Miejskiej Brzegu

z dnia 19 czerwca 2015 r.

Rada Miejska Brzegu w oparciu o stanowisko Komisji Zdrowia, Spraw Społecznych i Rodziny mając na uwadze poniższe okoliczności uznała skargę, jako bezzasadną.

Po dokonaniu analizy oraz wyjaśnieniach złożonych przez z-cę kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Brzegu wynika, że w przypadku pracy z wieloproblemowymi rodzinami z dziećmi rola MOPS-u jest szczególna i wymaga od pracownika pomocy społecznej specyficznych umiejętności. Jeżeli dobro dziecka jest zagrożone wówczas należy użyć wszelkich możliwych środków, aby to zagrożenie zostało zminimalizowane. Dlatego w sytuacji stwierdzonych zaniedbań, konieczne jest wzmocnienie oddziaływań aktywizujących m.in. poprzez rozmowy profilaktyczne, konfrontacje.

Pracownik socjalny otrzymując od osób trzecich informację dotyczącą nieprawidłowego funkcjonowania w środowisku podopiecznych lub ich rodzin, w pierwszej kolejności konfrontuje pozyskaną w ten sposób wiedzę z wyjaśnieniami osób, których takie informacje dotyczą. Opisana sytuacja miała miejsce w przypadku rodziny skarżącej.

Pracownik socjalny podejmując szeroko rozumianą pracę socjalną, której celem jest m.in. udzielanie informacji, wskazówek, poradnictwa dotyczącego możliwości rozwiązywania problemów, profilaktyka- w trakcie przeprowadzania rodzinnego wywiadu środowiskowego- zwrócił uwagę skarżącej na zaistniały problem. Ponadto poinformował, iż pod wątpliwość poddawane jest prawidłowe sprawowanie przez nią opieki nad dzieckiem, aprobatą dla zamieszkiwania przez niepełnoletnią córkę pod jednym dachem, jak „małżeństwo”, z kilka lat starszym mężczyzną.

Postępowanie skarżącej świadczy o niewydolności w opiece i wychowaniu niepełnoletniej córki. Ponadto postawa matki koncentruje się na wymiarze finansowym związanym z zamieszkiwaniem i prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego z konkubentem córki, która ukończyła 15 rok życia i jednocześnie sugeruje brak kierowania się jej dobrem. Córka skarżącej jest osobą niepełnosprawną z uwagi na utratę kończyn dolnych. Porusza się przy pomocy protez. Skarżąca oświadczyła, iż rezygnuje ze świadczenia z pomocy społecznej w formie usług opiekuńczych, gdyż w finansowaniu dalszej rehabilitacji będzie partycypować chłopak dziewczyny. Ta sytuacja może powodować wystąpienie problemów jakie miały miejsce przy wychowywaniu starszej córki.

Zgodnie z art. 92 Kodeksu rodzinnego, cyt.: „Dziecko pozostaje aż do pełnoletności pod władzą rodzicielską. Jak wynika natomiast z art. 95 KRO:

¾ § 1. Władza rodzicielska obejmuje w szczególności obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka oraz do wychowania dziecka, z poszanowaniem jego godności i praw.

¾ § 2. Dziecko pozostające pod władzą rodzicielską winno rodzicom posłuszeństwo, a w sprawach, w których może samodzielnie podejmować decyzje i składać oświadczenia woli, powinno wysłuchać opinii i zaleceń rodziców formułowanych dla jego dobra.

¼ § 3. Władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny.

Ponadto stosownie do art. 96 § 1 KRO Rodzice wychowują dziecko pozostające pod ich władzą rodzicielską i kierują nim. Obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Odpowiednio z kolei do art. 109 § 1 KRO Jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenia.

Postawa jaką zaprezentowała skarżąca w rozmowie z pracownikiem socjalnym znajduje pełne potwierdzenie w treści złożonej skargi. Skarżąca przedstawia bowiem sytuację w swojej rodzinie jako zupełnie normalną, nie wymagającą żadnej interwencji.

Z taką oceną nie zgadza się MOPS i uważa, że wgląd w sytuację rodzinną przez Sąd jest uzasadniony.

W zakresie zarzutów związanych z przyznanymi córce skarżącej usługami opiekuńczymi z-ca kierownika MOPS poinformowała, że konieczność ich przeliczenia wynika z pominięcia przez skarżącą informacji o pozostawaniu w ich gospodarstwie domowym dodatkowej osoby – partnera córki od kwietnia 2015 r. Zgodnie z art. 6 pkt 14 ustawy o pomocy społecznej, cyt.: „przez rodzinę rozumie się - osoby spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące”. Mając na uwadze wyjaśnienia skarżącej stwierdzono, że partnera córki należy uznać za członka jej rodziny w rozumieniu przepisów ustawy o pomocy społecznej. Wynika to z faktu, że jest on osobą wprawdzie niespokrewnioną, ale pozostającą w faktycznym związku z członkiem jej rodziny, wspólnie z nią zamieszkującą i gospodarującą. Inaczej nie sposób bowiem zakwalifikować osoby wspólnie zamieszkującej, dokładającej się do opłat i kupującej wyżywienie dla całej rodziny.

Odnosząc się do uwag pod adresem pracownika socjalnego. Nie jest prawdą, aby w stosunku do pracownika MOPS-u kiedykolwiek toczyło się postępowanie dyscyplinarne lub aby miał on zawieszone prawo wykonywania zawodu.

Zgłoszony problem w rodzinie skarżącej został skonsultowany z funkcjonariuszem KPP Brzeg ds. Nietletnich i Patologii, a następnie sprawę przekazano do Sądu Rejonowego, III Wydział Rodzinny i Nietletnich w Brzegu.

W związku z powyższym Rada Miejska rozpatrzyła skargę jak na wstępie.

Pouczenie

Zgodnie z treścią art. 239 §1, K.p.a., w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.